

- Отъ дѣтинство. И много пѣти и въ огнь го хвърли и въ водѣ, да го погуби; но ако можешъ нѣщо, смили ся на насъ, и помогни ни.
- 23 А Іисусъ му рече: Това, ако можешъ повѣрува, всичко е възможно за тогози който вѣрува.
- 24 И тутакси на дѣте-то баща му извика съсь сълзы и казуваше: Вѣрувамъ, Господи, помогни на
- 25 мое-то невѣрство. А Іисусъ като видѣ че ся стича народъ, запрѣти нечистому духу, и му казуваше: Душе нѣмый и глухый, азъ ти повелѣвамъ: Излѣзь отъ него, и да не влѣзешъ вече
- 26 въ него. И *духъ-тъ* като испища, и го покѣса силно, искочи, и *молкъ-тъ* станѣ като мъртъвъ,
- 27 така щото мнозина думахъ че умрѣ. А Іисусъ го хванѣ за рѣкъ, и дигнѣ го, и *той* станѣ.
- 28 И когато влѣзе въ кѣщи, ученици-тѣ му пытахъ го на странѣ: Защо ный не могахмы да
- 29 го испѣдимъ? И рече имъ: Тойзи родъ не може да излѣзе съ нищо *друго*, освѣнь съ моли-твѣ и постѣ.
- 30 И като излѣзохъ отъ тамъ, минувахъ прѣзъ Галилеѣхъ, и не искаше да узнае *това* никой.
- 31 Защото учаше ученицы-тѣ си, и казуваше имъ, че Сынъ человѣческый ще бѣде прѣдаденъ въ рѣцѣ на человѣцы, и ще го убійжтъ; и слѣдъ като го убійжтъ, въ третій-тъ день ще въскрь-
- 32 сне. Но тѣ не разумѣвахъ думъ-тѣхъ, и боехъ ся да го попытавъ.
- 33 И дойде въ Капернаумъ, и когато влѣзе въ кѣщи, пыташе ги: За какво ся разговаряхте
- 34 въ пѣть-тъ помежду си? А тѣ мълчехъ; защото, въ пѣть-тъ бѣхъ ся прѣпирали помежду
- 35 си, кой е по голѣмъ. И като сѣднѣ призва дванадесеть-тѣ, и казува имъ: Който иска да е пѣрвъ, ще бѣде най послѣденъ отъ всички-тѣ,
- 36 и на всички-тѣ слуга. И зѣ едно дѣте та го постави по срѣдъ тѣхъ, пригърнѣ го и рече имъ: